:na

איכרפו דדיך לא הדרת בך אישתדו דדיך נמי לא הדרת בך, דכולי עלמא מיהא אתחתון סמכינן מגלן אמר ִרב יהודה אמר

רב וכן ישמעאל אמר קרא יאיש רב וכן ישמעאל אמר הרא

או אשה כי יעשו מכל חמאות האדם יהשוה

הכתוב אשה לאיש לכל עונשין שבתורה מה

איש בסימן אחד אף אשה בסימן אחד ואימא

או האי או האי כאיש מה איש תחתון ולא

עליון אף אשה תחתון ולא עליון תניא נמי הכי

א"ר אליעזר בר׳ צדוק כך היו מפרשין ביבנה

ואמרו בכיון שבא תחתון שוב אין משגיחין

על עליון תניא רשב"ג אומר בנות כרכים

תחתון ממהר לבא מפני שרגילות במרחצאות

בנות כפרים עליון ממהר לבא מפני שמוחנות

ברחים ר"ש בן אָלעזר אומר בנות עשירים

צד ימין ממהר לבא שנישוף באפקריםותן

בנות עניים צד שמאל ממחר לבא מפני

ששואבות כדי מים עליהן ואיבעית אימא

מפני שנושאין אחיהן על גססיהן ת"ר צד

שמאל קודם לצד ימין רבי חנינא בן אחי ר'

יהושע אומר מעולם לא קדם צד שמאל לצד ימין חוץ מאחת שהיתה בשכונתי שקדם צד שמאל לצד ימין וחזר לאיתנו ת"ר יכל

הנבדקות נבדקות על פי נשים יוכן היה רבי

אליעזר מוסר לאשתו ורבי ישמעאל מוסר

לאמו רבי יהודה אומר לפני הפרק ולאחר

הפרק נשים בודקות אותן תוך הפרק אין נשים

בודקות אותן שאין משיאין ספקות על פי

נשים ר"ש אומר האף תוך הפרק נשים בודקות

אותן ונאמנת אשה להחמיר אבל לא להקל

כיצד גדולה היא שלא תמאן קשנה היא שלא תחלוץ אבל אין נאמנת לומר קשנה

היא שתמאן וגדולה היא שתחלוץ אמר

מר רבי יהודה אומר לפני הפרק ולאחר הפרק

נשים בודקות אותן בשלמא לפני הפרק בעי

בדיקה ידאי משתכחי לאחר הפרק שומא

נינהו אלא לאחר הפרק למה לי בדיקה והאמר

רבא יקטנה שהגיעה לכלל שנותיה אינה

צריכה בדיקה חזקה הביאה סימנין כי אמר

רבא חזקה למיאון יאבל לחליצה בעיא בדיקה

תוך הפרק אין נשים בודקות אותן קסבר תוך

הפרק כלאחר הפרק (דמי) ולאחר הפרק

ראיכא חזקה דרבא סמכינן אנשים ובדקי 🕪

תוך הפרק דליכא חזקה דרבא לא סמכינן אנשים ולא בדקי נשים ר"ש אומר אף תוך

הפרק נשים בודקות אותן קסבר תוך הפרק

כָלפני הפרק ובעיא בדיקה דאי משתכחי

לאחר הפרק שומא נינהו ונאמנת אשה להחמיר אבל לא להקל האי מאן קתני

לה איבעית אימא רבי יהודה ואתוך הפרק

ה' במות פד: צ"ק טו. תמורה
 ב' קדושין לה. פסחים מג. סוכה
 כח:, צ') [לעיל מו.], ג') ל"ל
 כדפרישית,

תורה אור השלם

 דַבּר אֶל בְּנֵי יִשְרָאַל אִישׁ או אַשָּה כִּי יָעשוּ מִבְּל חָטאת הָאָרֶם לְמְעל מֵעל בַּיִי וְאָשְמָה הַנָּפָשׁ הַהוֹא: במדבר ה ו

הגהות הב"ח

(A) גמ' סמכינן אנשים ופדקי
 נשים מון: (ב) רש"י ד"ה דאי
 משמכמי וכו' הוא דמהמני
 הס"ד: (ג) ד"ה הא מאן קתני
 לה דהא כדר"ש:

גליון הש"ם

תוב' ד"ה איבעית וב'' וי"ל תוב' ד"ה איבעית וב'' וי"ל מחול לוב מחול לו הם מחרלם גם המחלם בל הם מחרלם גם הרשבונה וכפשוטו הבלמתי ממחלם הכל מייר כמד ענין דכמת דלענין חליכה כמה למתרי היינו בבדקו ותלחו ב' שערות בל מחול של מחלון היינו בבדקו ותלחו ב' שערות היינו דלל בבדקה ב'' למייר שמחלון היינו מפרשל ההייל חיינו לל בבדקה ב'' למייר שמחלון והיינו מפרשל ההייל חיינו ותלחו ב'' שערות והן לחומרים שהם שותה למחנין ותלחו ב'' שערות והן לחומרו של אל החיל אל בדקן אותה בדקו והיילה לל בדקו אותה מחמנות לחומרו של מחלון חייל ומור שמחלון והיילה לל בדקו אותה לחומרות שהבילו ב' שערות כל מורת שחלון והיילה לל בדקו אותה לחומרות שהבילו היילה לל בל הקל שחלון ומרוום להביל מחומרו של מחלון מכרום לחומרות שהבילו ב' שערות שמחלון ומכלום לל בל בל בקל שתהל בל מחלון מכרום שמתחלון מכרום למתחל מוכרום שהבילו ב' שערות שמחלון מכרום שהבילו ב' שערות בל להקל שחלון מכרום במתחלון מוכרום במתחלות מוכרום במתחלות מוכרום במתחלות מוכרום במתחלות מוכרום במתחלות מוכרום בתחלות מוכרום במתחלות מוכרום בתחלות מוכרום

הגהות מהר"ב רנשבורג

א] חום' ד"ה בשלמא וכו דליכל לפרושי שומא נינהו וממאן, נ"ב עיין מהדלו"ח ח"א פיי כו ובב"ש פיי קנה ס"ף כני: ב] ד"ה איינעית אין מושין, נ"ב נ"ן שוקה דרכל אין מושין, נ"ב ע"ן שו"מ הריני"ש פיי מפב:

לעזי רש"י

פריי"ר. חיכוך, שפשוף.

מוסף רש"י

לכל עונשין שבתורה. גלו וכת, לבל עובשי גל היי עונש, הלכך תלות עשה שחונו גרמל נשים פעורות, לבל גל תעשה בין שחונו גרמל בין של החונ גרמל נשים חייבות ניבמות פדם מכלון שהציש מייבות על כל גל תלוקות (פטחים מב) מלקות (פטחים מב) מלקות (פטחים מב)

תום' הרא"ש (המשך)

 איכרפו. כשהתחילו לגדל ולעקוץ: אישחדו. גדולות כל לרכן כשדים גמורים. לשון אחר איכרפו נפחו ממיעוך מלרים כלומר לקית על ידם אישחדו יבשו זאת מלאחי: איש. אין בו סימן עליון שאין בו סימן דדים משתנים: מניא נמי הכי. דאתחתון סמכינן: בו סימן דדים משתנים: מניא נמי הכי. דאתחתון סמכינן:

שטוחנות ברחים. ומתוך שמנידות זרועותיהן תדיר מתפשטים דדיהן: שנישוף. פריי"ר בלע"ז כמו (יומא דף נ) מלוה לשפשף: אפקריסוסן. מעפורת והוא סודר ותולה על דד הימין אבל בנות עניים אין להן מעפורת: על גססיהן. על לדיהן. על נד תנשאו מתרגמינן על גססיהן תתנטלון (ישעיה סו): לפני הפרק. קודם עונת נדרים שאפילו הביאה שומה נינהו וקטנה היה: נשים בודקום אותן. דבין אמרו איתנהו בין אמרו ליתנהו בקטנה מחזקינן לה ולאו עלייהו סמכינן ובדיקתן להכי מהניא דאי משתכחי בה הני גופייהו לאחר הפרק אמרינן שומא נינהו כדמפרש לקמן ולאחר הפרק נמי אי אמרי איתנהו מהימני וחללה דהא אורחא הוא למיהוי לה ואי אמרי ליתנהו לא ממאנת דחיישינן שמא נשרו הלכך אנשים לא סמכינן: חוך הפרק. דמסתמה לחו גדולה היה ואי משתכחי מחזקינן לה בגדולה: אין נשים בודקום אומן. שאין נשים כדאי לסמוך עלייהו להתיר ספקות על פיהן ולומר גדולה היא שתחלוץ וס"ל לרבי יהודה הביחה שתי שערות תוך הפרק סימן הוא כלאחר הפרק הלכך לא מהימנן והכי מפרש לה לקמן: ר"ש אומר כו'. מפרש לקמן: דחי משתכחי. השתח המרינן נמי לאחר הפרק שומא נינהו ולא חלצה אי לא אתו בה אחריני ולהכי הוא דמהימני (כ) למיאון להחמיר שלא ממאן: אבל לחלילה בעיא בדיקה. ואשה נאמנת עליה הואיל ולאחר הפרק הוה ואורחא למהוי לה כדפרשינן לקמן לחחר הפרק דחיכח חזקה דרבה סמכינן הנשים: ה"ג קסבר חוך הפרק כלאחר הפרק (דמי) ולחחר הפרק דחיכח חוקה כו'. והכי פירושה תוך הפרק להכי לא מהימנא דקסבר רבי יהודה תוך הפרק אם הביאה אמרינן סימן הם וגדולה היא הלכך אמי למשרי מידי דלאו אורחא ע"פ נשים דלאו כהלכתא דאע"ג שנאמנות הן לאחר הפרק התם הוא דאיכא חזקה דרבא אבל תוך הפרק כו': ר"ש אומר כלפני הפרק דמי. ושומא נינהו הלכך לאו עלייהו סמכינן למימר גדולה היא או הטנה היא ולהכי הוא דמהני דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נינהו: הא מאן קתני לה. דהא (ג) אדר"ש לא מתוקמא דכיון דאמר תוך הפרק כלפני הפרק אי בדקו לה תוך הפרק מאי גדולה היא שלא תמאן איכא

ואיבעית נינהו: אי בעים אימא רבי יהודה
ואסוך הפרק. דקאמר אין הנשים בודקות אותן דתוך הפרק
כלאחר הפרק דמי ואי לא בדקו שפיר אתי למימר אקטנה
דגדולה היא וקמ"ל דלהחמיר מהימנא אבל לפני הפרק ליכא
למימר גדולה שלא תמאן דהא אפילו הביאה דברי הכל
שומא נינהו ולאחר הפרק אפילו להקל קאמר רבי יהודה מהימנא:
ואיבעית

דתרי מילי נינהו. ודרב גופיה היית ובן כלפני זמן. והקשה היית ובן הדרב מיד מילתא היא דאמאי קרי ליה לעיל זמן והכא קרי ליה פרק. ועוד הפרא משיק סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב דשבת פרק המוציא בנות ישראל שהגיעו לפרקן. וביכמות פ' הבא על יבמתו ומשיאן סמוך לפירקן. ועוד אמאי איתותב לעיל מ"ד תוך זמן כלאחר זמן כיון דפליגי הכא תנאי. (ועוד) ומפרש היית דפליגי יביו אחרון של שנת י"ב לנקבה וי"ג אשכחן פלוגתא לזכר ואווו ומן קרוי תוך המכן לרי הוודה הוי זמן הבאת שערות מתחלת היים ולרי שמעון מסופר. וכה"ג אשכחן פלוגתא בעשרה יוחסין גבי קרשה אביה בדרך והיא עצמה בעיר ביומא דמישלם שית והלכה כר' (יוסי) [יהודה] לגבי ר' שמעון בראותה:

והה המרת הפי׳ משתכחי שומה

רבן שמעון בן גמליאל אומר בגות כפרים כו'. פליג אדרבנן דאמרי בכולהון ממהר לבא התחתון ואדר"מ נמי פליג דהא ר' מאיר לא מפליג בין כרכים לכפרים: בשלכוא לפני הפרק כו' דאי משתבחי לאחר הפרק שומא נינהו. פירש בקונט' ולא תחלון

והדין עמו אודליכא לפרושי שומא נינהו ותמאן דהא קתני בסיפא דאינה נאמנת לומר קטנה היא ותמאן וא"ת אמאי בודקין אותה לא תבדוק ותחלוץ לאחר הפרק דהא השתא סבר המקשן דחוקה להביאה סימנין דהאמר רבא דהויא לחלינה ולמאי דמשני נמי דבחלילה בעי בדיקה נבדוק אחר הפרק ותו לא דליכא למיחש שמא מלפני הפרק באו והוו שומא דהא דוקא כי ראו אותם לפני הפרק קאמר הכא דשומא נינהו אבל אם לא ראו אותם מקודם משמע דאין לנו לחוש ובשלהי מצות חליצה (יבמות דף קה:) נמי דאמר ליה רבי לאבדן זיל בדקה מסתמא לא בדקוה לפני הפרק וכן משמע בפרק מי שתת (ב"ב דף קנה.) גבי בני ברק דקאמר מהו לבודקו אלמא אי משחכחי בהו סימנים לא אחרינן דלפני הפרק באו וי"ל דהא דקאמר דבודקין אותן היינו לכתחילה א"נ בודקין לאו דוקא אלא כלומר דאם בדקו דמהני בדיקמן קאמר וא"מ בדקו דמהני בדיקמן קאמר וא"מ אמאי פריך אלא לאחר הפרק למה לי בדיקה הא נפקא מינה שאם בדקו ולא מלאו שום שערות או שמלאו אותן שערות עלמן דאינה חוללת כמו שאנו מפרשים בדיקה דלפני הפרק ויש לומר דהך בדיקה דלאחר הפרק משמע ליה דהיינו להחזיקה כגדולה דאי להחזיקה כקטנה א"כ תוך הפרק אמאי אינן נאמנות השתא אחר הפרק נאמנות כ"ש תוך הפרק ולכך פריך דבלא בדיקה נמי מחזקינן לה כגדולה:

איבעית אימא רכי יהודה ואתוך הפרק ואי בעית אימא ר' שמעון בו'. ואית ותאי קאמר דנאמנת לומר גדולה היא שלא תמאן מה לריך לנאמנות הא בלאו הכי לא ממאנת ואפילו אמרה קטנה היא אינה נאמנת כדקתני סיפא אבל אינה נאמנת לומר קטנה היא ותמאן וי"ל דנפקא מינה שאם בדקו אנשים אחר בדיקתה ולא מלאו שערות אפ״ה לא תמאן ואי לאו נשים הוה ממאנת שפיר דאפילו למ"ד חוששים שמא נשרו היינו דוקא לאחר הפרק לר' יהודה משום דרבא דחזקה שהביאה סימנין אבל תוך הומן לרבי יהודה דליכא חזקה או אחר זמן לר"ש בודלית ליה חוקה דרבא אין חוששין שמה נשרו והשתה שהמרו הנשים שהיו שערות נאמנות ולא תמאן ואע"ג דאפילו תוך הזמן לר" יהודה דליכא חזקה או אחר זמן לר"ש אינה ממאנת אהני חזקה דרבא לבדקו ולא מלאו שערות דמשום חזקה

אמרינן דנשרו כדפסיק לעיל והילכתא חוששין שמא נשרו והוא שבעל לאחר זמן וא"מ ונאמנת לומר קטנה היא שלא מחלוץ מאי אהני נאמנת לאחר זמן וא"מ ונאמנת לומר קטנה היא שלא מחלוץ מאי אהני נאמנת הלא אפילו אמרה יש שערות אינה נאמנת כדקתני סיפא אינה נאמנת לומר גדולה היא כו' "וי"ל דנאמנת לומר שאותן שערות היו קודם הפרק דאי לאו האשה הוה אמינא אחר הפרק באו וחללה⁶ כדפריך לעיל:

היית דמותיא בדיקות ומיח. במיח החיישינן שמא לפני הפרק באו היכא רחזינן ריבוי שערות הרבה לא חיישינן שמא כולם לפני הפרק באו היכא רחזינן ריבוי שערות הרבה לא חיישינן שמא כולם לפני הפרק באו: אלא לאחר הפרק למה לי כרי. תימה מאי ק' ליה לימא (דאם) נפקא מינה דאם אומרת שאין שערות דאינה חולצת כעין שאנו מפרשים בדיקה דלפני הפרק דאינה צריכה אלא ראי מתרמי הכי ויייל רמשמע ליה דנשים בודקות אותן דנאמנות להעיד ששערות דאי להחזיקה בקטנה אפי תוך הפרק נמי הילכך צריך למצוא נפקותא באמירת הנשים יותר מאם היו שותקות ⁽¹⁾ הייתי אומר דלאחר הפרק באו לעדותן מהכא הא סמכינן אחזקה דרבא: ר" שמענון אומר אף תוך הפרק כרי. אומר ר"ח דהלכה הכל באו בל לאחר הפרן ל עדותן מהכא הא סמכינן אחזקה דרבא: ר" שמענון אומר אף תוך הפרק כרי. אומר ר"ח דהלכה כרי שמעון כדמוכח לעיל פ' יוצא דופן דמסיק תיובתא למ"ד תוך זמן כלאחר זמן ואין חושש לומר דתנא דשמעתין דאמר תוך

ל) נראה דחסר כאן ול"ל בשלמא לפני הפרק בעי בדיקה דאי משחכחי וכו׳ שומא ננהו דאי לאו עדותן הייתי אומר וכו׳.

א (מיי פייז תהלי איסורי ביאה הלי הן: ג ב מיי פ"ב מהלי איטות הלימ: ד. ד. ד. מיי שם הלייב ועי במ"מ ובל"מ סמג במ"מ ובל"מ סמג עשין נ טוש"ע אהייע סי קנה פעיין ני ון וכרכ אלפס ינמות במ"ג דף מוין: ד (מיי שם הלי יח טוש"ע שם ב"י דף מוין שם בעיי די יח טוש"ע שם בעיי ידן: ד (מיי שם הלי יח טוש"ע שם

טוש"ע שם סעי' יען:

ז ומיי׳ פ״א מהל׳ יבום הל׳ יו

תום' הרא"ש ד"ב אומר רווח כפרים טליוז ו אומו בנות כפוים עליון ממהר לבא. פליג אדרבנן דקאמרי אי אפשר ולא קא מפליגי ופליג נמי אדר' מאיר מפליגי ופשל וגמי אדר מאיר דאמר אפשר ולא מפליג בין כרכין לכפרים: כיצד גדולה היא שלא תמאן. תימה אמאי אהני נאמנות דידה בלא בדיקה דידה לא ממאנה דחיישינן שמא הביאה סימנין לרי יהודה שמא הביאה סימנין לרי יהודה תוך הפרק ולר׳ שמעון אחר הפרק ותו אפ" אי אמרה ליכא שערות לא מהימנא כדקתני סיפא ואינה נאמנת לומר אינה שמאם כ"ש דאם אמרה דאיכא שערות שלא אמרה דאיכא שערות שלא אמרה דאיכא שערות שלא ממאנת אפי" למ"ד חוששין שמא נשרו ה"מ לאחר הפרק דאיכא חזקה דרבא אבל תוך הפרק לא: וקבונה היא שלא תחלוץ. תימה אמאי אהני נאמנות דידה ממילא לא נאמנות דידה ממילא לא חלצה. ועוד אפ" אומרת דיש שרצה. נעוד אפ" אומרת דיש שרצה כדקתי סיפא אינה נאמנת לומר גדולה היא שתחלרץ כ"ש שאם אמרה קטנה היא שלא תחלרץ. ו"יל דאהני נאמנות דידה לומר דהני שערות היו קודם הפרק ה"א לאחר הפר" באו וחולצת. ה"א לאחר הפר" באו וחולצת. וותימה חוד הפרם אואי אא דיבורה וותימה חוד הפרם אואי אא האור אחר הפר" באו וחולצת. וותימה חוד הפרם אואי אא אואי אוות בחרם הפרם באו הוותלם. ותימה תוך הפרק אמאי אין נאמנת לר' יהודה לומר קטנה שתמאז. ועוד אפי׳ בסתמא שותמק, וצור אפיי בטומא נמי תמאן דהא כי אמר רבא חזקה הביאה סימנין ולא תמאן בסתמא היינו לאחר הפרק שכבר הגיעה לכלל אבל תוך הפרק תמאן בסתמא כ"ש אם בדקוה נשים ואמרו אין לה שערות שתמאן וכן לר' שמעון אחר הפרק תמאן אפי׳ בסתמא כין דלית ליה חזקה דרבא וכ״ש על פי נשים וי״ל דרבא וכיש על פי נשים ויייל דלעולם לא ממאנת בסתמא כיון דלית ליה חזקה והה"נ על פי נשים. והא דאמר רבא דדוקא הגיעה לכלל שנותיה אמרינן חזקה הביאה שנותיה אמרינן חזקה הביאה שנותיה אמרינן חזקה הביאה סימנין אבל קודם לכן לא סימנין אבל קודם לכן לא אנשים ולא מצאו שערות אינה ממאנת דאמרינן חזקה הביאה שערות ונשרו אבל תוך הפרק אפי ביל ובדקוה אנשים אפי בעל ובדקוה אנשים ולא מצאו שטרוח ממאו' ולא ולא מצאו שערות ממאני ולא חיישנין שמא נשרו: בשלמא לפני הפרק בע" בדיקה כו". הא דקאמר בע" בדיקה לאו דוקא דכי נמי לא בדקוה דוקא דכי נמי לא דוקא דכי נמי לא בדקות לפני הפרק ובדקו לאחר הפרק ומצאו סימנין אין לנו לחוש שמא לפני הפרק היו ושומא נינהו וכן מוכח בהדיא דקאמר דאי משתכחי לאחר הפרק שומא נינהו ומשמע דוקא שומא נינהו המשמע דוקא שומא נינהו דמשמע דוקא משום דראו אותם שהיו באין משום דראו אותם שהיו באין לפני הפרק ולכך אינה חולצת הא לא ראו אותם קודם אין לחוש. וכן בשילהי פ׳ מצות חליצה הא"ל ר' לאבדן זיל לחוש. וכן בשילה על בדקוה ומסתמא לא בדקוה גבי בני ברק דקאמר מהו גבי בני ברק דקאמר מהו לברקו אלמא אי אשכתן ביה לברקו אלמא אי אשכתן ביה באו ובעיא בדיקה דקאמר הכא כבאו ובעיא בדיקה דקאמר הכא . באו ובעיא בדיקה דקאמר הכא